

Overeenkomst, op 16 juni 1959 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten, tot het vermijden van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen alsmede van verscheidene andere belastingen en tot het regelen van andere aangelegenheden op belastinggebied, met Protocollen en nota's

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 21 oktober 1959.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 20 november 1959.

's-Gravenhage, 7 oktober 1959.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hiernevens over te leggen de tekst van de op 16 juni 1959 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting op het gebied van belastingen van het inkomen en van het vermogen alsmede van verscheidene andere belastingen en tot het regelen van andere aangelegenheden op belastinggebied, met Protocollen en nota's (*Trb.* 1959, 85)¹⁾.

Hiernevens gelieve U Hoogedelgestrengte tevens aan te treffen een toelichtende nota ter zake.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst voorshands alleen voor Nederland gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 21 oktober a.s. over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. DE QUAY.

Toelichtende nota

Op 18 augustus 1958 werd tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland een overeenkomst gesloten tot het vermijden van dubbele belasting (*Trb.* 1958, 122). Een na de ondertekening van die overeenkomst bekend geworden regeling, welke door de Bondsrepubliek in het kader van de vermindering van dubbele belasting met een ander land was overeengekomen, vormde de aanleiding om over enkele punten van de overeenkomst opnieuw met de Bondsregering in overleg te treden. Bij dat overleg is overeengekomen alsnog enkele bepalingen van de reeds ondertekende overeenkomst te wijzigen. Een nieuwe overeenkomst, waarin die wijzigingen zijn verwerkt, kwam op 16 juni 1959 tot stand. De tekst van deze nieuwe overeenkomst is gepubliceerd in *Trb.* 1959, nr. 85. In bij gelegenheid van de ondertekening gewisselde nota's wordt vastgesteld, dat deze nieuwe overeenkomst in de plaats treedt van de op 18 augustus 1958 ondertekende overeenkomst.

De overeenkomst van 16 juni 1959 komt materieel in grote lijnen overeen met andere tot dusverre door het Koninkrijk der Nederlanden gesloten verdragen, zoals de overeenkomsten met Canada (*Trb.* 1957, 61) en met Denemarken (*Trb.* 1957, 52). Formeel is zij een middenweg tussen het door de Bondsrepubliek Duitsland na de oorlog ontwikkelde overeenkomsttype en het gebruikelijke Nederlandse overeenkomsttype.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

De in de overeenkomst opgenomen regelingen kunnen in drie categorieën worden onderscheiden:

1. die, welke het vermijden van dubbele belasting betreffen (de artikelen 1 tot en met 20);

2. die, welke ten doel hebben door wederkerige uitwisseling van gegevens een juiste uitvoering van de overeenkomst te bevorderen en het ontgaan van belasting te voorkomen (artikel 23);

3. die, welke de gelijke behandeling op belastinggebied betreffen van wederzijdse onderdanen en van ondernemingen, welke door inwoners of lichamen van elk van beide Staten worden gedreven (artikel 24).

Ad 1. In de artikelen, welke betrekking hebben op het vermijden van dubbele belasting, is ten aanzien van de verschillende bestanddelen van het inkomen en van het vermogen aangegeven door welke van beide Staten zij mogen worden belast. Daarbij zijn in het algemeen de regelen gevolgd, welke in soortgelijke overeenkomsten gebruikelijk zijn.

Tot de belangrijkste bepalingen van de overeenkomst behoren die, welke betrekking hebben op de belastingheffing van de opbrengst van roerend kapitaal.

Ten aanzien van interest en roerende royalties kwamen de uitgangspunten van beide partijen overeen. Deze inkomensbestanddelen worden, met uitzondering van interest op hypothecaire vorderingen, aan de woonstaat van de genietter toegewezen. De Bondsregering was echter niet bereid ook ten aanzien van dividenden belastingheffing uitsluitend in de domiciliestaat van de genietter te aanvaarden en hield op dit punt vast aan een heffing.

Voor naar particulieren vloeiende dividenden bleek zij bereid de „Kapitalertragsteuer”, welke thans 25 pct. bedraagt, tot 15 pct. te verlagen. Hiertegenover is de Nederlandse dividendbelasting op 15 pct. geconsolideerd.

Wat de dividenden in deelnemingsverhoudingen betreft, bleek het de Bondsregering onder de huidige omstandigheden niet mogelijk, de „Kapitalertragsteuer” in feite te verlagen. Dit hangt samen met het Duitse systeem van belastingheffing van lichamen, waarbij voor uitgekeerde winst een belangrijk lager tarief van de „Körperschaftsteuer” geldt (15 pct.) dan voor niet uitgekeerde winst (51 pct.). Van Duitse moedermaatschappijen wordt nu over de van de Duitse dochtermaatschappij ontvangen uitdeling nog een „Nachsteuer” geheven van 36 pct., zijnde het verschil in de tarieven voor de niet uitgekeerde winst en de uitgekeerde winst. Deze „Nachsteuer” is niet verschuldigd door buitenlandse moedermaatschappijen. De voor de Duitse moedermaatschappijen aldus ontstane zwaardere belastingdruk wordt, althans ten dele, gecompenseerd door de 25 pct. Kapitalertragsteuer”, waaraan de buitenlandse maatschappijen zijn onderworpen.

Gegeven het vorenstaande zou de Duitse delegatie een verlaging van de „Kapitalertragsteuer” van 25 pct. tot b.v. 15 pct. niet in aanmerking nemen. De volgende regeling voor deelnemingsdividenden is tot stand gekomen: de „Kapitalertragsteuer” wordt in beginsel verminderd van 25 pct. tot 10 pct.;

de Nederlandse dividendbelasting daarentegen daadwerkelijk van 15 pct. tot 10 pct. De Bondsrepubliek mag echter 15 pct. „Kapitalertragsteuer” hebben, indien het verschil in tarief van de „Körperschaftsteuer” tussen uitgekeerde en gereserveerde winst 10 pct. of meer bedraagt, en 25 pct. „Kapitalertragsteuer”, indien dit verschil 20 pct. of meer bedraagt. Met de getroffen regeling wordt bereikt enerzijds, dat, indien de „Kapitalertragsteuer” mocht worden verhoogd, deze voor Nederland in ieder geval niet meer dan 25 pct. zal bedragen, en anderzijds, dat, mocht het verschil in tarieven van de „Körperschaftsteuer” in de toekomst worden verkleind of zelfs geheel verdwijnen, de op de naar Nederland vloeiende dividenden drukende „Kapitalertragsteuer” tot 15 pct. of tot 10 pct. wordt verlaagd.

Ad 2. De in artikel 23 van de overeenkomst opgenomen regeling met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen bevat de bepalingen, welke in overeenkomsten van deze soort gebruikelijk zijn. Ook in deze overeenkomst is vastgelegd, dat geen inlichtingen zullen worden verstrekt, waardoor een nijverheids- of beroepsgeheim zou kunnen worden geschonden. In een bijzondere bepaling is uitdrukkelijk vastgelegd, dat geen inlichtingen zullen worden verstrekt, welke zijn verkregen van banken of daarmee gelijkgestelde instellingen.

Ad 3. De bepalingen betreffende gelijke behandeling van wederzijdse onderdanen en ondernemingen (artikel 24) komen overeen met die, welke zijn opgenomen in verschillende andere overeenkomsten ter vermindering van dubbele belasting, welke het Koninkrijk na de oorlog heeft gesloten. Verwezen zij naar de artikelen XXII en 26 van de eerdergenoemde Overeenkomsten met Canada en Denemarken.

In het bij de overeenkomst behorende Aanvullend Protocol is een regeling neergelegd met betrekking tot buitengewone vermogensheffingen. Aangezien het protocol slechts geldt voor heffingen, welke tussen 1 januari 1948 en 1 januari 1960 zijn of worden ingevoerd, heeft het, hoewel wederkerig geredigeerd, in feite slechts betrekking op het Duitse „Lastenausgleichsgesetz”, van welke drie heffingen de „Vermögensabgabe” de belangrijkste is. Door de getroffen regeling wordt de werking van de heffingen binnen het kader van het „Lastenausgleichsgesetz”, voor inwoners van Nederland van Nederlandse nationaliteit en vooral van Nederlandse onderdanen in Duitsland beperkt.

De overeenkomst zal voorshands slechts gelden voor het Rijk in Europa. In artikel 27, tweede lid van de overeenkomst, is de mogelijkheid tot uitbreiding van de gelding van de overeenkomst tot Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederlands Nieuw-Guinea voorzien.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.